



Els vuit dolors

El Bruc

Ubicació

Comarca: Anoia
Alçada: 450

Coordenades:

Latitud: 41.57593
Longitud: 1.78584
UTM Est (X): 398780
UTM Nord (Y): 4603406

Classificació

Número de fitxa 08025 - 194
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Música i dansa
Estil / època: Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Poc recordada actualment.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Jordi Serra i Massansalvador
Data de registre de la fitxa: dv., 20/07/2012 - 02:00

Descripció

Cançó religiosa, en català, formada per vuit estrofes de sis versos i una novena de quatre versos que narren els vuit dolors de la Mare de Déu en relació amb la vida de Jesús. La tornada de la cançó fa: "Contemplem los vuit dolors /que pel vostre Fill sentíreu / contemplem-los nit i dia / a honra i glòria del Senyor; / l'ànima tinguem salvada / cristians i pecadors."

Observacions:

L'aplegador de la cançó anota que "sol cantar-se a la Quaresma i, de vegades, dintre mateix de l'església". En un altre lloc, però, apunta que és una "melodia popular cantada per oliveraires acompanyada d'un parenostre després de cada dolor". També apunta que "als set dolors de la Mare de Déu el poble n'hi afegeix un altre (v. 25 a 30)", el que correspon a l'exposició pública de Jesús a càrrec de Ponç Pilat.

Història

Cançó recollida al Bruc pel folklorista local Pau Bertran i Bros entre 1870 i 1874, i publicada el 1885. Els Set Dolors de la Mare de Déu són un tema usual en la literatura religiosa de l'Edat Mitjana. El poeta Pere Serafí (s. XVI) en va fer una obra que podria ser l'origen de diverses cançons com aquesta. En altres llocs, com a l'Urgell, hi ha documentades cançons similars que també incorporen un vuitè dolor (i fins i tot un novè dolor, a València). Durant el segle XIX, aquestes cançons van tenir certa connotació política atès que els carlins van nomenar "generalíssima" la Mare de Déu dels Dolors i en van adoptar l'advocació.

Bibliografia

BERTRAN i BROS, Pau (1885). Cansons y follies (inédites) recullides al peu de Montserrat. Llibreria d'À. Verdager.
SERRA, J. (2003). Cultura popular del Montserrat. Publ. Abadia de Montserrat.

Los vuyt dolors

Andante

Lo pri - mer fou gran do -
lor, que n'e - ra pro - fe - ti - sat per un
cot - tell de do - lor vos - tre cor ha de pa -
ssar, si Deu nos ha vol - gut dar fruy tal
ven - tre de Ma - ri - a. Con - tem - plem los vuyt do -
lors que per vos - tre Fill sen - ti - reu, con - tem -
plem - los nit y di - aa hon - ray glo - ria del Se -
nyor, l'a - ni - ma tin - guem sal - va - da cris - ti -
ans y pe - ca -